

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/29/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713010559
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Chovanko
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6713010559.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Chovanka a sudcov JUDr. Jána Deáka a JUDr. Juraja Babjaka, na verejnom zasadnutí konanom 09.09.2014 prejednal odvolanie okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Zvolen z 02.12.2013, sp. zn. 5T/50/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Vyššie označeným rozsudkom bol obžalovaný J. I. podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodený spod obžaloby pre zločin lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., § 188 ods. 1, 2 písm. d), c) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

20. februára 2012 v čase okolo 11.30 h vo Zvolene, na ul. T.G. Masaryka, pred budovou Železničnej stanice Zvolen, spoločne s ml. M. I., nar. XX.XX.XXXX, ml. P. I. a ml. M. I., nar. XX.XX.XXXX spoločne lúpežne prepadli poškodeného ml. P. C., nar. XX.XX.XXXX a to tak, že po tom, ako poškodený vyšiel z budovy železničnej stanice a stál na schodoch pred budovou, pribehol k nemu ml. M. I., nar. XXXX, ktorý ho dvakrát udrel päťou do tváre, do oblasti pravého oka, chytil ho spredu za bundu a stiahol na zem, pričom z neho strhol bundu a hodil ju na zem, následne k nemu pribehol ml. P. I., J. I. a ml. M. I., nar. XXXX a všetci štyria poškodeného kopali do oblasti celého tela a hlavy, pričom z vrečka bundy mu odcudzili MP3 zn. Philips a z krku mu strhli retiazku z bieleho kovu, po čom z miesta odišli preč, čím týmto konaním spôsobili poškodenému zranenie, a to otras mozgu ľahkého stupňa, pomliaždenie tváre s podliatinami v okoločnicových oblastiach, zlomeninu nosovej kosti bez posunu úlomkov s dobou liečenia a PN 14 dní, a odcudzením vecí mu spôsobili škodu vo výške 20,- €.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal okresný prokurátor odvolanie, ktoré následne aj písomne odôvodnil. V dôvodoch v podstate uviedol, že poškodený už vo svojom trestnom oznámení uviedol, že ho napadli spolu štyri osoby a jednu z nich oslovovali menom J.. Aj pri rekognícii opoznal poškodený obžalovaného ml. J. I. a pri konfrontácii s obžalovaným zotrval na svojej verzii, že útočníkom bol aj tento obžalovaný.

Výpoveď svedkyne C. K. nemožno považovať za vierohodnú, a tak má za to, že súhrn zabezpečených dôkazov spoľahlivo preukazuje, že násilného konania sa dopustil aj obžalovaný ml. J. I..

Z týchto dôvodov prokurátor navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k týmto zisteniam a záverom.

Okresný súd zákonom predpísaným spôsobom a v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. vykonal všetky dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie o obžalobe, ktorá bola na obžalovaného podaná, vrátane preverenia jeho obhajobných tvrdení. V týchto smeroch okresný súd dôkazy vyhodnotil jednotlivo, vo vzájomných súvislostiach ako aj v celom ich súhrne logickým a zároveň aj presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktorému z hľadiska pravidiel stanovených pre hodnotenie dôkazov tak, ako sú uvedené v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por., nemožno nič vytknúť. Pri hodnotení dôkazov prvostupňový súd reagoval aj na rozpory, ktoré sa medzi jednotlivými dôkazmi vyskytli, pričom tieto rozpory preklenul úvahami, s ktorými sa krajský súd stotožnil. Na takomto základe potom okresný súd vyvodil z dôkazov o podstate súdených činov skutkové zistenia, ktoré sú správne.

Prvostupňový súd starostlivo zvážil všetky okolnosti prípadu, vecne správne reagoval na obhajobné tvrdenia obžalovaného, tieto preveril vykonaným dokazovaním a následne sa so všetkými dôkazmi vyrovnal logickým spôsobom, nevzbudzujúcim podľa zistenia odvolacieho súdu pochybnosti o správnosti skutkových zistení, vrátane tých, ktoré boli nevyhnutné pre záver o neexistencii zavinenia obžalovaného na spáchaní žalovaného zločinu.

V odôvodnení svojho rozhodnutia, v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. zrozumiteľne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval zistené skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke nevinu obžalovaného. Keďže sa s týmto postupom odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje, v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku. Ani krajský súd totiž nezistil, že by hodnotenie dôkazov, predovšetkým výpovedí poškodeného a svedkov okresným súdom, bolo svojvoľné a neopodstatnené.

Predovšetkým treba konštatovať, že ml. M. I., nar. XXXX, ml. M. I., nar. XXXX a ml. P. I. boli rozsudkom okresného súdu právoplatne uznaní za vinných len z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a odsúdení k 6-mesačným trestom odňatia slobody, výkon ktorých im bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 12 mesiacov.

Na tomto mieste treba zdôrazniť, že všetci títo odsúdení popreli, že by spolupáchateľom bol aj obžalovaný J. I. a tiež že by poškodeného napadli z lúpežného motívu. Ďalej treba poukázať, že poškodený v trestnom oznámení, ktoré podal až 23.02.2012, v súvislosti s obžalovaným J. I. uviedol, že počul, ako jedného z útočníkov oslovovali „J.“ a nevie vôbec popísať kto a kde ho bil, nakoľko ležal na zemi a všetci ho kopali. Tieto skutočnosti dokazoval aj pri výsluchu ako svedok. Ak pri konfrontácii s obžalovaným 15.12.2012 už dokazoval, že aj obžalovaný J. I. bol prítomný, keď sa na neho všetci vrhli, krajský súd tomuto tvrdeniu tiež neuveril, nakoľko sú v ňom zásadné rozpory. Obhajobu obžalovaného J. I. pritom potvrdila aj svedkyňa C. K.. Nakoniec nemožno objektívne vylúčiť ani úmyselnú snahu zo strany poškodeného, zatiahnuť do konfliktu aj obžalovaného J. I., vzhľadom na jeho predchádzajúci konflikt.

Vzhľadom na zásadné pochybnosti vo výpovedi poškodeného, v posudzovanej veci došlo k situácii, keď muselo byť prihliadnuté na zásadu - v pochybnostiach v prospech obžalovaného, aj krajský súd dospel k záveru, že vykonanými dôkazmi nebolo jednoznačne dokázané, že skutok spáchal aj obžalovaný J. I..

Keďže postup okresného súdu pri hodnotení dôkazov bol podľa názoru odvolacieho súdu v súlade s touto dôležitou zásadou trestného konania, krajský súd potom odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.